

Az öregek és fiatalok ellentéte

A kérdés kényes. Nehéz úgy hozzászólni, hogy az érdekeltek egyik vagy másik tábora igazságtalanságot vagy kiméletlenséget ne érezzen ki a megállapításból. De létezik s ez ösztönzött a kérdés megírására.

Amióta csak ember él a földön, minden időben volt bizonyos ellentét az idősök és fiatalok között. Ez ellentét elmaradhatatlan következménye a különböző életkorok felfogásának és vérmérsékletének. A múlt és jelen ellentéte abban találja magyarázatát, hogy az ember csak bizonyos korig tudja követni a környező élet szüntelen változását s azért mindig kifogásolta s mindig is kifogásolni fogja az előbbi generáció azt, amit az újaból az élet sugallata újszerűen csal ki.

A növekedő emberbimbóba beszívódnak a környező világ nyers benyomásai, melyek idő haladtával a kényszer hatása alatt az akkori világ szájaíze szerint formálódnak, vagy deformálódnak. Az öregség tehát a megmerevedett emlékek tárháza, melynek falai kophatnak, de alapjait és jellegzetességét saját kezével sohasem fogja a haladó idők szellemének megfelelőleg újjáalkotni az elmúlni készülő ember.

A fiatalokat a bennük rejlő dús életerő űzi, hajtja s ezért, mint a fiatal fának, nekik is vannak szertelen hajtásaik, de e szerтелenség korukkal járó tünemény. Emiatt éri őket legtöbbször a vád, melyet a korbéli ellentét, vagy valamiben való több jártasság diktál.

De ma nemcsak ellentétről van szó, hanem versenyről is, amelynek eredményei, úgy tapasztalható, egyre jobban a fiatalok rovására üt ki.

Nehéz körülmények között él a mai fiatal nemzedék. Talán sohasem volt annyi akadálya az életben való gyökeres elhelyezkedésnek, mint manapság. A fiataloknak nemcsak egymás között kell versenyezni, hanem az öregekkel is.

A háború s azt követő zavaros idők miatt a mai fiatalság egy kicsit elkésett az élettől s most, amikor szeretné helyrehozni ezt a késést, menteni valamit elszikkadó életéből, lépten-nyomon azt kénytelen tapasztalni, hogy az öregek már megelőzték, elfoglalták s megszállva tartják az élet jelentősebb pontjait, sőt az élet-

nek még kisebb igények számára fenntartott helyeit is. A fiatalság, amely sokféle megpróbáltatás és tapasztalatai folytán jóval öregebb koránál, elkeseredett harcot folytat csip-csup állásokért s még ezen a területen is szembe találja magát a mai élet szörnyűséges bajaival. A mai fiatalság jórészenek például megoldatlan kérdés a tanulmányfolytatás vagy a családalapítás, mert hiányoznak az anyagi előfeltételek, amelyek minden bátorság mellett mégis csak nélkülözhetetlenek arra, vagy a családalapításhoz. Vajjon számolnak-e ezekkel a világkonferenciák?!

Minden tisztelet az élet érdemes öregeinek, de ez a furcsa verseny öregek és fiatalok között talán még sincs a helyén s nem hozhat üdvös eredményt. Régebben az emberi társadalomban az volt a szokás, ami a méhek társadalmában: az öregebb nemzedék átadta a helyét a fölsarjadt új nemzedéknek; hiszen ez az élet rendje, ez az új nemzedék fölnevelésének értelme. Az emberi társadalomban az öregebb generáció lássa be: az ő hívatása abban áll, hogy támogató, tanácsadó, hálával körülvelt idősebb barátja legyen a feltörekvő fiataloknak.

A fiatalság pedig becsülje meg az élet öregedő harcosait s törjön előre lankadatlanul! Viselje türelemmel a megnemértök mosolygását, de kövesse az élet hívását s töltsse el az a tudat, hogy újszerű dal, új erőteljes kalapács kell, melynek zengése mellett megépítheti azt az életkeretet, mely az emberiség történetének egy új láncszemét képezi.

Galambos J.

A nők helyzete

(Folytatás)

Ha a felszabadult nők életét tanulmányozzuk, feltűnik, hogy tulajdonképpen csak kísérleteket látunk, melyek a kezdeményezett országban sem teremtenek teljesen elfogadott állapotokat.

Az eszme maga gyönyörű és igazat kell adnunk hirdetőinek. Valamennyien Isten gyermekei vagyunk, a kultúra szégyene, ha az emberiség felét (a nőket) megfosztják a teljes emberszámbavevéstől, egész életét függővé téve a másik nemtől, mindazért, hogy amazok hatalma megerősödjék.

Igazat kell adnunk az egyenjogúsítás harcosainak, a férfienek sem joga, sem elegendő oka nincs a nők lealacsonyításához és bármennyire igyekeznek bizonyítani azok alacsonyabbrendűségét az nem sikerül. Minél jobban lerázzák a nők a multak emlékét, a beidegzett gyengébség érzetet, annál jobban kitűnik egyenrangúságuk és a független helyzetben nyert bátorságukkal, alkotni merésükkel annál nagyobb feladatokra képesek. Nem kell mást mondanunk, legékezzölöbben beszél mellettük az általuk eddig elért teljesítmények.